

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Galina Stratulat
Victor Burduh
Iuliana Oprea

soluționând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Stilconstruct” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Victor Brânză,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Goncear Vasili împotriva Societății Comerciale „Stilconstruct” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea Comercială „Stilconstruct” Societatea cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău din 28 martie 2017,

c o n s t a ț ă:

La 03 mai 2017, Goncear Vasili a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Stilconstruct” SRL cu privire la încasarea datoriei în sumă de 5 890 euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 33 141,95 lei, diferenței de curs valutar în mărime de 40 193,34 lei, prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 9 535,30 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că potrivit contractului nr.22/11-01 din 22 noiembrie 2011, cu privire la investirea capitalului privat în construcția spațiului locativ, SC „Stilconstruct” SRL s-a obligat să construiască în beneficiul lui Goncear Vasili două apartamente cu câte o odaie, fiecare ulterior fiind înregistrate sub nr.371 (nr. cadastral xxxxxxx) și nr.372 (nr. cadastral xxxxx) la nivelul xx, str.xxxxx, com.xxxxx, xxxxxx.

Reclamantul a notat că, s-a conformat condițiilor contractuale, achitând la 22 noiembrie 2011 integral suma de 555 671 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1 din 22 noiembrie 2011 eliberat de BC „Moldindconbank” SA.

Astfel, Goncear Vasili a menționat că apartamentul nr.371, i-a fost transmis prin actul de predare - primire din 23 ianuarie 2015. Însă, prin actul menționat, precum prin alte acte referitoare la imobil, s-a constatat că suprafața apartamentului e mai mică decât cea prevăzută în contract, ea constituind 41,8 m.p., iar diferența fiind de 3,5 m.p., la prețul de 1 330 euro (3,5 m.p. x 380,00 euro).

A mai indicat că apartamentul nr.372, i-a fost transmis prin actul de predare - primire din 23 ianuarie 2015, dar și în acest caz s-a constatat, că suprafața

apartamentului constituie de fapt 40,2 m.p. și e mai mică decât cea prevăzută în contract, diferența fiind de 6,7 m.p. la prețul de 2 546 euro (6,7 m² x 380,00 euro).

Pct.4.2 lit. b) al contractului, stipulează că în cazul când suprafața de fapt a apartamentelor va fi mai mică, decât cea din proiect, debitorul SC „Stilconstruct” SRL are obligația să returneze beneficiarului diferența de cost a acestor două apartamente, care constituie 3 876 euro.

Potrivit angajamentului stipulat în pct.2.1. lit. e) al contractului, debitorul SC „Stilconstruct” SRL avea obligația să dea apartamentele în exploatare nu mai târziu de 31 de luni din momentul semnării contractului, termen care a expirat în ziua de 21 iunie 2014, iar apartamentele i-au fost transmise creditorului la 23 ianuarie 2015 - cu o întârziere de peste șapte luni de zile.

În temeiul contractului nr. 10/01 din 10 ianuarie 2012 cu privire la investirea capitalului privat în construcția spațiului locativ (autenticat notarial la 10 ianuarie 2012), debitorul SC „Stilconstruct” SRL s-a obligat să construiască în beneficiul creditorului Vasili Gonciar apartamentul nr.431 cu două odăi (numărul cadastral xxxxxxx) la nivelul xxxx, str. xxxxxx, com.xxxxx, xxxxxxx, cu suprafața totală de 84,2 m.p. la prețul de 380,00 euro pentru un m.p. la suma de 31 996,00 euro.

Prin urmare, reclamantul a indicat că, în data de 10 ianuarie 2012 a achitat integral suma de 480 720,70 lei, primind chitanța de încasare nr. 11 și bonul fiscal. Apartamentul nr.431 (numărul cadastral xxxxxx) i-a fost transmis beneficiarului prin actul de predare - primire din 23 ianuarie 2015, însă, în actul menționat, precum și în toate documente referitoare la imobil, s-a constatat că suprafața apartamentului e mai mică decât cea contractuală, ea constituind 78,9 m.p., diferența fiind de 5,3 m.p. iar prețul de 2014 euro (5,3 m² x 380,00).

Invocând prevederile contractuale, reclamantul a notat că SC „Stilconstruct” SRL a aflat despre mărimea reală a acestor trei apartamente la data inspectării clădirii și efectuării măsurărilor de către „Doc-Imobil” SRL la 20 februarie 2014.

Prin urmare, reclamantul a considerat că debitorul este pus în întârziere din ziua imediat următoare – 21 februarie 2014 și pentru neîndeplinirea obligațiile contractuale urmează să-i restituie suma de 5 890 euro.

Așa dar, Gonciar Vasili a considerat că prin acțiunile sale SC „Stilconstruct” SRL i-a cauzat o pagubă financiară considerabilă, constituită din datoria de bază pentru diferența de spațiu locativ a celor trei apartamente ce constituie 5890,00 euro, dobânda de întârziere calculată în temeiul art. 617, 619 Cod civil pentru perioada de timp cuprinsă între 21 februarie 2014 -11 aprilie 2016 mărime de 33141,95 lei, diferența de curs valutar calculată potrivit art. 584 Cod civil pentru perioadele 22 noiembrie 2011 – 21 aprilie 2016 (pentru apartamentele cu o odaie nr. 371 și nr. 372) și 10 ianuarie 2012 – 21 aprilie 2016 (pentru apartamentul cu două odăi nr. 431) în mărime totală de 40193,34 lei, cheltuielile în sumă de 5500,00 lei suportate pentru acordarea asistenței juridice, cheltuielile suportate pentru achitarea taxei de stat în sumă de 3870,00 lei și alte cheltuieli în mărime de 165, 30 lei.

A mai menționat reclamantul că darea apartamentelor în exploatare cu o întârziere considerabilă, nereturnarea datoriei în sumă de 5890,00 euro, nerepararea intenționată a prejudiciului cauzat prin reținerea ilegală de sumei de 5890,00 euro, eschivarea de la rezolvarea pe cale amiabilă a litigiului creat, i-a cauzat o traumă moral-psihologică care urmează a fi încasată din contul pârâtului în cuantum de 50000,00 lei.

În drept, și-a întemeiat acțiune pe prevederile art. 8-11, 14, 55, 267, 272, 283, 512-514, 572, 584, 585, 602, 610, 617- 619, 666 - 668, 1398, 1422, 1423 Cod Civil și

a solicitat încasarea din contul SC „Stilconstruct” SRL în beneficiul reclamantului a sumei de 5 890,00 euro și 132870,59 lei (datoria de bază în sumă de 5890,00 euro, dobânda de întârziere în sumă de 33141,95, diferența de curs valutar în mărime de 40193,34, compensarea integrală a prejudiciului moral cauzat în sumă de 50000,00 lei și cheltuielile de judecată în sumă totală de 9535,30 lei.

Ulterior, reclamantul a depus o cerere suplimentară prin care a solicitat extinderea pretenției în sensul majorării încasării sumei cheltuielilor de judecată cu 2 650 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 28 martie 2017, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Goncear Vasili împotriva SC „Stilconstruct” SRL, s-a hotărât încasarea din contul SC „Stilconstruct” SRL în beneficiul lui Goncear Vasili datoria în sumă de 5890 euro (în lei la momentul executării hotărârii), dobânda de întârziere în mărime de 33141, 95 lei, cheltuielile de judecată în cuantum de 12185, 30 lei. În rest, pretențiile din cererea de chemare în judecată, au fost respinse, ca fiind neîntemeiate.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, la 20 aprilie 2017, SC „Stilconstruct” SRL a declarat apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Goncear Vasili să fie respinsă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, s-a respins apelul declarat de SC „Stilconstruct” SRL și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 28 martie 2017.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanțe de apel, SC „Stilconstruct” SRL, reprezentată de avocatul Victor Brânză, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Goncear Vasili să fie respinsă.

Prin referința depusă la 19 iunie 2018, Goncear Vasili a notat că recursul înaintat SC „Stilconstruct” SRL, reprezentată de avocatul Victor Brânză, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, considerent din care a solicitat a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 15 noiembrie 2017 a fost recepționată de către reprezentantul recurentului Victor Brânza la 21 februarie 2018 (f.d. 9, V. II). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 Cod de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 20 aprilie 2018, în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către SC „Stilconstruct” SRL, reprezentată de avocatul Victor Brânză și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de SC „Stilconstruct” SRL, reprezentată de avocatul Victor Brânză, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat SC „Stilconstruct” SRL, reprezentată de avocatul Victor Brânză, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 Cod de procedură civilă, completul a

constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către SC „Stilconstruct” SRL, reprezentată de avocatul Victor Brânză asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Stilconstruct” SRL, reprezentată de avocatul Victor Brânză, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea Comercială „Stilconstruct” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Victor Brânză.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Victor Burduh

Iuliana Oprea